

کابرا به له باریکیکی مل دریش بوو، باخه لئی وا داچوړابوو، ده تگوت پړه له خړک. که هه نگا ویشی دهنه به سهر هه ننگه لئی خوږیا کووړ ده بووه وه، نه و کابرا ناموږبه ته مه نی ده ورو به ری په نجا سالیکی ده بوو، بیل بیله ی چاوه کانی وهک زهر دپنه ی هیلکه زهر د هه لگه پرابوو، لیوه کانیسی وهک زهویه کی تینوو شه قار شه قار بیوونه وه. که له عیاده ی دکتوره که هاته دهر. به هه چوار لادا ملیکی بادا ئینجا سه یړیکی پارچه قاقه زه که ی دهستی کرد و له چاوه زهرده کانی نزیکی کرده وه، ئینجا دووری خسته وه. دووباره نزیکی کرده وه، لاملیکی خوږی خوراند. سه یړیکی نه ملاو نه ولای خوږی کرد: سی ژهم خوږ، هه بی و نه بی نه م دکتوره گالته ی پیکردووم، ناخر شتی واچوږن نه بی، سی ژهم خوږ یانی چی؟

له سهر شوسته که وهستا، پشتی دا به نه پارتمانه دوونهو مییه که وه. سه یړیکی هه لبری وهک بلتی به دوا ی خوږه که دا بگه ری. هیچی نه بیینی سه ری داگرت، دیسان سه یړیکی قاقه زه که ی کرد: سی ژهم خوږ. . . بزیه ک گرتی. . سه یړیکی راوه شاندا، دهستی کی هینا به سمیله قیته که یدا. له ناستی دووکانه که ی منه وه به ره و خوار داگه را، چاوم لیسوو هه نگاویکی دهنه و سه یړیکی قاقه زه که ی دهستی ده کرد: سی ژهم خوږ، به خوا دکتوریکی سهیره، نه مه چ ده زمانیکه بو ی نووسیوم؟ کوړه من ته نیا توژی بیتاقه تم نه گینا چیمه؟ تو سهیر، نه م ده زمانه سهیره؟ به خوا کاکه گالته ی پیکردووم. خوږی کرد به عیاده ی دکتوریکی تر دا. که هاته دهر وه ناره قه ی زهر د و شینی هه لدا بوو، دلپ دلپ به

سی ژهم خوږ

به کر ده رویش
(دووز خورماتو)

چناگه ییدا دههاته خوار، سه بیرتکی قاقهزه تازه که ی کرد، سی ژهم خۆر...؟ له وه که ی نزیك کرده وه هه مان شت نووسرا بو، ده ئه وه نده ی دیکه چه په سا، دیسانه وه وه ک میزراح به چوار دهوری خۆیدا خولایه وه: ئه، مامۆستا زهحمهت نه بی بزانه ئه م قاقهزه چی تیا نووسراوه.

- کاکه نووسراوه سی ژهم خۆر.

- مامۆستا دلنیایت وا نووسراوه؟

- به لئ کاکه دلنیا م.

- کورپه کاکه بو خاتری خوا چۆن شتی وا ده بی؟

خۆی کرد به عیاده ی دکتۆرتکی دیکه دا، دکتۆره که هه ره له بهر ده رگا که وه پیش له وه ی بهیلتی قسه بکا قاقهزه که ی له دهستی هه لیزرکاند و به خه تیککی شاش و پاش نووسی: سی ژهم خۆر...؟!

به بیدهنگی له عیاده که هاته ده ر، هه ره سی قاقهزه که ی به ریزی به کتر دانا، داچه مایه وه به سه ربانا، هینده چاوی لییان نزیك کرده وه به حال خه ته کانی ده بیینی، هه ستایه وه. دیسان داچه مایه وه هه لیانی گرت:

- سی ژهم خۆر...؟

به نیو خه لکه که ده هاته و ده چوو، نه یده زانی چ بکات، قه راری لی برابوو، هه ره ئه وه نه بوو شیت و هار بی؟

خۆی کرد به ده رمانخانه که ی نزیکیدا، هه ره سی قاقهزه که ی له به رده م دکتۆره که دا دانا سی ژهم خۆر به داخه وه لی ره ده ست ناکه وی؟ ماندوو و شه که ت توانای بیرکردنه وه ی نه مابوو، هیزی زرانیه کانی شلۆق بیوون، له سه ره شوسته که دانیشته، هه ستایه سه ره پی، تا توانی قاقهزه کانی هه لدا به ئاسمانا، قاقهزه کان وه ک سی گه لای وه ربو هیتواش هیتواش به دوا ی به کتردا که وتنه خواره وه و له ئاوی زیرابه که دا نوقم بوون، کابراش ملی کۆلتیکی ناهه مواری گرت و که وته لۆقه کردن و بازدان، به ده م قاقای پیکه نینه وه تا له چا و ون بوو هه ره ده یگوت:

- سی ژهم خۆر، سی ژهم خۆر... سی... ژ... م...

خ... و... ر... بیج ئه وه ی بزانی ده رمانه که ی ئه وه زیاتر له سه د سا له له کونجی زینداندا یه.

